

Hvalospjev Marijin

Ključni stih: “Tada Marija reče: ‘Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju.’
— *Luka 1: 46, 47 NKJV*

Izabrani tekstovi:
Luka 1: 46-55

DANAŠNJI KLJUČNI

stih pada isključivo na dan kada mnogi kršćani svetkuju rođenje Isusa. Njegovo rođenje, dolazak na Zemlju, bilo je popraćeno mnogim čudesnim Božjim prevladavanjima. Došao je u slabosti novorođenčeta, a ne kao potpuno odrastao čovjek. Rođen je u jaslama kako bi se prikazala poniznost njegova dolaska. Trebao je biti kralj nad kraljevima, ali se činio tako bespomoćnim pred moći Rima. Božanska moć čuvala ga je od svake opasnosti i zla. Ovo su neka od čuda povezana s njegovim rođenjem. Od svih je veća činjenica da je Isusova majka Marija bila djevice.

Gabrijel, anđeoski Božji glasnik, posjetio je Mariju kako bi joj objasnio čudesne okolnosti koje će je sada zadesiti. Rekao je: “Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!” Marija se bojala, nije znala što se događa. Pojava anđela nije bilo uobičajeno iskustvo. Dobila je uvjerenje da se ne treba bojati, već shvatiti blagoslov koji će doći na nju. U tom trenutku zasigurno je došlo do velike zadivljenosti i kod Marije i kod Gabrijela. Marija je bila zadivljena kad joj je rečeno da će ona biti majka izbavitelja Izraela, a Gabrijel zadivljen što će Logos Božji, kojeg je poznavao u nebeskim dvorima, sada postati tijelom i da

će ga roditi ova sveta mlada djevojka.

Nakon što je čula vijest da je njezina rođakinja Elizabeta u starosti začela dijete (još jedno čudo), Marija ju je otišla posjetiti. Pri ulasku u Zaharijin dom Marija je uputila svoj uobičajeni pozdrav. Zvuk Marijina glasa dopro je do Elizabetinih ušiju. “Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: ‘Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi.’”—Luka 1: 41-44 NKJV

Duh Sveti je ispunio Marijino srce i ona je počela uzноситi velike hvale Bogu. Shvatila je veliku važnost milosti koja joj je darovana. Priznala je da je sluškinja Gospodnja, a ne ona koju treba uzdizati i obožavati. Ponizno je zahvalila što će je mnoge buduće generacije nazivati “blaženom”; kakva je doista i bila. Nadalje je hvalila Boga za Njegovu božansku pravednost, koja će uskoro biti izražena u Njegovom Kraljevstvu. Da, oholi bi se raspršili i postali nemoćni—krotki bi naslijedili zemlju. Moćni bi bili zbačeni sa svojih prijestolja, a poniženi bi bili uzvišeni. Veliko ostvarenje Abrahamova obećanja bilo je na dohvat ruke—u njegovom potomstvu sve će obitelji na zemlji biti blagoslovljene.

Nije nam poznata Marijina dob u vrijeme Isusova rođenja, ali, uzevši u obzir tadašnje židovske običaje, može se zaključiti da je bila mlađa od 19 godina. Zastajemo kako bismo razmotrili tu činjenicu. Njezina odanost Bogu bila je dobro oblikovana i snažna već u ranoj dobi. Mlade kršćanske žene (i muškarci) trebali bi se ohrabriti njezinim primjerom. Odajte čast i poštovanje daru vjere koji djeluje u vama. To će dovesti do života bogatog blagoslovima od Boga, života “izobilja. ■